

Open brief over Asiel en Migratie (16.10.08)

Eerste minister Yves Leterme beloofde een akkoord over asiel en migratie tegen 14 oktober. Maar...de regering dronk een glas, piste een plas (liefst op de "sans papiers") en liet alles zoals het was.

De zoveelste belofte op kap van de mensen. Mensen zonder papieren behandeld als uitschot.

Al meer dan een jaar ruziet de regering over asiel, migratie en regularisatie. Op 18-3-2008 sloten de regeringspartijen eindelijk een akkoord. Nadien beloofden ze om de haverklap dat dit akkoord zou in voege komen en de circulaire met de uitvoeringsmodaliteiten zou worden opgemaakt. De eerste minister en verschillende regeringspartijen schoven 14 oktober naar voor als zoveelste deadline voor het bereiken van een akkoord, maar die wordt dus weer niet gehaald. Minister Annemie Turtelboom werkte een ontwerp uit met een puntensysteem maar voorzag daarin een reeks voorwaarden die niet voorzien waren in het regeerakkoord. Zij wilde de regularisaties tot een minimum beperken. Hierdoor kwam er geen akkoord en de discussies duren nog steeds voort. Telkens opnieuw werd de uitvoering van het regeerakkoord beloofd en telkens opnieuw moesten we vaststellen dat de regering haar beloften niet hield. Alle hoop was nu gevestigd op 14 oktober omdat Yves Leterme zelf een akkoord tegen die datum beloofde.

De besluiteloosheid en de onverantwoorde houding van de regering liggen aan de oorzaak van de vele acties die er geweest zijn. In haar persmededeling van 29 september ll. schreven Welzijnswerk en ACW dat "*het uitblijven van die beloofde omzendbrief de beste stimulans is voor die onmenselijke hongerstakingen en radicale acties.....dat ze tegen hongerstaking zijn maar dat dit betekent de oorzaken ervan wegnemen.....Een evenwichtig asiel- en migratiebeleid moet achterstelling en uitsluiting vermijden. Dit is een uitgestoken hand om in dit dossier stappen vooruit te zetten, zonder emotionele dreigementen of spectaculaire acties. Deze hand aannemen, is een aanzet voor een sereen debat tussen alle partijen.....*"

Beleefde taal, allerlei vreedzame acties en degelijke argumenten helpen blijkbaar niet bij politici. Radeloze mensen zonder papieren gingen daarom in hongerstaking. Politici en organisaties allerlei veroordeelden de hongerstakingen zagezegd omdat de actievoerders geen oog hadden voor het werk achter de schermen om tegen 14 oktober een akkoord voor een grote groep mensen zonder papieren te bereiken.(!) Het resultaat kennen we nu. Men kan zich nu afvragen of er ooit nog wel een uitvoering komt van het regeerprogramma. Als politieke partijen nu niet in staat waren om iets te bereiken dan zijn we van oordeel dat het later, korter bij verkiezingen, zeker niet zal kunnen. De eerste minister en zijn partij CD&V hebben hier opnieuw hun woord gebroken en zijn gezwicht voor de chantage van Open-Vld die dit dossier blijft koppelen aan andere zaken zoals de activering van de werklozen. Wie sprak er vroeger over chantage van de hongerstakers? Die mensen hun "chantage" veroorzaakt alleen last voor zichzelf. De chantage van Open-Vld dwingt tienduizenden mensen zonder papieren verder te leven in de illegaliteit met alle gevolgen van dien.

Het was nochtans simpel. Alle regeringspartijen, open-VLD en CD&V inbegrepen hebben het regeerakkoord ondertekend. Men hoefde er geen ellenlange discussies meer over te voeren. We hernemen enkele punten waar alle partijen hun handtekening hebben ondergezet:

- *De regering zou bepalen onder welke voorwaarden mensen die ten minste sedert 31 maart 2007 duurzaam op het grondgebied verblijven en een vaststaand werkaanbod hebben, het statuut van zelfstandigen verwerven of dit binnen een periode van 6 maanden kunnen bewijzen uitzonderlijk een arbeidsvergunning en daaraan verbonden verblijfstitel kunnen verwerven.*

- *De regularisatiecriteria m.b.t. de buitengewone omstandigheden zullen worden verduidelijkt in*

een omzendbrief (langdurige procedure, ziekte en een prangende humanitaire situatie, met inbegrip van de duurzame lokale verankering). Het criterium m.b.t. de langdurige procedure zoals tot nog toe toegepast hield enkel rekening met een asielprocedure van 3 jaar (met kinderen) of 4 jaar (zonder kinderen). Dit breiden we uit naar 4 of 5 jaar in procedure waarbij de Raad van State en/of art. 9,3 oude vreemdelingenwet volgend op een asielprocedure wordt meegerekend.

- Bij de beoordeling van de prangende humanitaire situatie op grond van duurzame lokale verankering kan rekening worden gehouden met het advies van de lokale besturen of een daartoe erkende dienst m.b.t. de kennis van n van de landstalen, schoolloopbaan en inburgering van de kinderen, werkverleden en werkbereidheid, beschikken over de kwalificaties of competenties afgestemd op het arbeidsaanbod, o.m. Inzake knelpuntberoepen, uitzicht hebben op werk en/of de mogelijkheid hebben om in het eigen levensonderhoud te voorzien.

Een groep advocaten heeft een paar maand geleden op enkele uren tijd deze punten omgezet in een model van concrete richtlijnen en aan de regering bezorgd.

Het probleem is niet dat dit een technisch moeilijke materie is maar wel dat Open-Vld haar handtekening onder het regeerakkoord verloor en chantage pleegt om andere zaken te bekomen. Dat de eerste minister de Cd&V, Cd-h en de PS dit toelaten is onaanvaardbaar. Zij konden nu hun veto stellen.

Wat nu?

Ons ongeloof in de regering en in de beloften van haar eerste minister worden opnieuw bewaarheid. Spijtig genoeg. Jaren hebben we samen met de mensen zonder papieren vreedzame acties gevoerd en gesprekken gehad met voorzitters en politici van alle politieke partijen. Velen beloofden dat er nogal wat zou veranderen na de verkiezingen..., na de regeringsvorming..., na het akkoord over migratie..., voor de vakantie..., na de vakantie..., op 14 oktober.....

Na de regeringsverklaring van vandaag gaf Yves Leterme commentaar bij het feit dat er geen akkoord was over de regularisaties. Hij verklaarde dat die problematiek, gelet op de gewijzigde economische toestand, nu anders moet bekeken worden dan een half jaar geleden

Waarschijnlijk bedoelt hij dat we die nieuwe regularisaties nu gewoon mogen vergeten. We hopen dat alle mensen die zich met vluchtelingen en mensen zonder papieren bezig houden inzien op welke wijze politici met vluchtelingen omgaan en dat symbolische acties en degelijke argumenten niets uithalen bij deze politieke klasse. Hopelijk zal ook het F.A.M. en Vluchtelingenwerk Vlaanderen eindelijk begrijpen waarom radeloze mensen in hongerstaking gaan of zelfmoord plegen en zullen ze deze mensen uiteindelijk gaan steunen.

Om die steun te geven hoeft men niet lang te wachten want op dit ogenblik zijn er nog steeds een honderdtal Afghaanse en Irakese oorlogsvluchtelingen aan hun 51 ste dag hongerstaking. Het CGVS weigert hen subsidiaire bescherming te verlenen en ook hier verroeren de regering en de politiek partijen geen vin.

Hopeloos!

Pol Van Camp

Woordvoerder Recht op migratie

0495-80.31.67

Links

[Recht op migratie](#)

.